

P HẬT GIÁO HÒA HẢO TRUYỀN THỐNG ĐANG BỊ CSVN ĐÀN ÁP KHỐC LIỆT

Tin Việt Nam (19-08-2011) – Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Truyền thống đang bị CSVN đàn áp và bách hại rất mạnh tay mấy tuần nay. Mới đây, ông Nguyễn Văn Lía và nhiều tín đồ PGHH khác bị bắt, bị vào tù. Đã có nhiều bản tin loan báo sự việc này, nhưng chỉ gây ồn ào trên dư luận một thời gian ngắn để rồi hiện nay sự việc dường như đã bị chìm vào quên lãng. Trước phản ứng yếu ớt của quốc tế, Cộng sản Việt Nam liền leo thang trong mưu đồ tiêu diệt PGHH.

Hiện nay, tại An Giang, tín đồ PGHH Truyền thống đang gặp rất nhiều khó khăn. Một mặt Cộng sản cài cắm người của họ vào Giáo hội, làm “ăng-ten” cho chúng, tạo tình trạng nghi ngờ nhau và xào xáo nội bộ Giáo hội. Mặt khác công an sách nhiễu, khủng bố hầu hết các tín đồ PGHH nào còn quyết tâm trung kiên với đạo pháp truyền thống, không chịu theo Giáo hội PGHH quốc doanh do nhà nước lập nên.

Bất chấp già trẻ, nam nữ, các tín đồ PGHH Truyền thống đều bị mời tới đồn công an “làm việc”. Rất nhiều người bị sách nhiễu, khủng bố tinh thần, dọa dẫm, và bị buộc nhận tội rằng theo PGHH Truyền thống là vi phạm pháp luật. Ai nhận tội thì bị buộc bỏ đạo. Những người yếu bóng vía thì đành tuyên bố bỏ đạo để được yên thân. Những người quyết tâm trung thành với đạo pháp thì tiếp tục bị khủng bố cách này hay cách khác. Những người chưa bị “mời” làm việc thì lúc nào cũng hồi hộp, phập phồng, lo âu, khủng hoảng tinh thần, chờ đợi tới phiên mình, không biết hôm nay hay ngày mai, ban sáng hay ban chiều sẽ bị “mời” .... Họ hồi hộp, lo sợ vì không biết mình sẽ bị hành hạ thế nào.

Với tình trạng đàn áp bách hại như hiện nay, tín đồ PGHH cảm thấy CSVN đang quyết tâm tiêu diệt, xóa sổ PGHH Truyền thống vì bọn chúng cho rằng tôn giáo này rất nguy hiểm cho chế độ, mặc dù trong thực tế họ chỉ mong muốn được bình an để giữ đạo. Từ xưa đến nay, các tín đồ PGHH Truyền thống đâu làm gì cụ thể bất lợi cho chế độ Cộng sản như đặt mìn, rải truyền đơn, chửi bới chế độ hay phá rối trật tự công cộng v.v.! Họ chỉ đòi hỏi được sinh hoạt tôn giáo bình thường, được tổ chức những lễ hội, cử hành những nghi thức tôn giáo của họ thôi. Nhưng khi tổ chức thì họ bị công an cầm đoán, đàn áp. Chính sự đàn áp cầm đoán này khiến họ lên tiếng phản đối, thậm chí phản đối bằng cách tự thiêu. Những người dám lên tiếng phản đối đều phải trả một giá rất đắt, đôi khi bằng tù tội hay bằng cả mạng sống, như các ông bà Nguyễn Văn Thơ, Dương Thị Tròn, Lê Văn Sóc, Võ Văn Bửu, Mai Thị Dung, Võ Văn Thanh Liêm, Nguyễn Thanh Phong, Nguyễn Thị Hà, Tô Văn Mạnh, Nguyễn Thành Long, Nguyễn Văn Thùy, v.v..

Nhiều người đã bị bắt bỏ tù một cách hết sức phi lý, ngang ngược tương tự như trường hợp điển hình của ông Nguyễn Văn Lía dưới đây.

8 giờ sáng ngày 24 tháng 4, cư sĩ PGHH Nguyễn Văn Lía (tự Ba Lía) đã bị công an giao thông An Giang chặn xe giữa đường. Chính chúng bê kính chiếu hậu xe của ông ngược về phía trước, rồi trắng trợn vu cáo ông vi phạm luật giao thông vì để kính như thế sẽ làm chói mắt người đi ngược chiều và có thể gây ra tai nạn. Lấy cớ vi phạm luật giao thông, công an An Giang ngang nhiên bắt giữ 2 vợ chồng ông Lía. Một tín hữu PGHH khác tên Bảy Long tìm đến trụ sở CA để hỏi thăm đồng đạo cũng bị hành hung dã man. Hiện nay, ông Lía và một số đồng đạo liên quan trong vụ này, đã 4 tháng qua, vẫn còn bị giam giữ, chưa biết bị công an CSVN hành hạ, tra tấn thế nào và sức khỏe ra sao.

Vì không được quốc tế quan tâm can thiệp đủ, nên trong tình trạng bị đàn áp khốc liệt hiện nay, các tín đồ PGHH Truyền thống rất buồn, rất đau khổ, hết sức chán nản và thất vọng. Họ cảm thấy mình như bị thế giới bỏ rơi giữa tình cảnh hết sức nguy hiểm và bi đát hiện nay. Họ đã từng lên tiếng, đưa thông tin, cầu cứu hải ngoại và quốc tế can thiệp.... Nhưng cho đến nay, những lời kêu cứu ấy dường như chẳng có tác dụng gì cụ thể. Vì thế, các tín đồ không còn dám lên tiếng tố cáo hay kêu ca gì, thậm chí không dám trả lời các đài hải ngoại về tình trạng bị đàn áp ghê gớm hiện nay. Nếu lên tiếng mà có hiệu quả, được quốc tế quan tâm can thiệp hữu hiệu, thì dù sống dù chết, rất nhiều tín đồ sẽ lên tiếng mạnh mẽ về hàng trăm trường hợp đàn áp hiện nay. Nhưng than ôi, họ cảm thấy lên tiếng như thế chẳng ích lợi gì, chẳng được bênh vực mà còn bị công an đàn áp, đánh đập mạnh tay hơn. Người nào dám lên tiếng thì bị kết tội nặng lên gấp ba bốn lần.

Thật ra, các Cơ quan Nhân quyền Quốc tế đã từng tích cực tìm cách can thiệp về trường hợp của ông Lía và những tín đồ bị bắt cùng với ông. Nhưng để can thiệp hữu hiệu, họ đòi hỏi các tín đồ PGHH phải cung cấp cho họ những bằng chứng chính xác và rõ ràng về sự đàn áp ấy. Việc đòi hỏi bằng chứng bị đàn áp là chuyện rất hợp lý, vì khi các Cơ quan Nhân quyền lên tiếng phản đối bè lũ cầm quyền CSVN, chúng luôn luôn đòi hỏi các Cơ quan Nhân quyền đưa bằng chứng. Không đưa ra được đủ bằng chứng rõ ràng chính xác thì chúng sẽ phủ nhận hoàn toàn, thậm chí còn kết án ngược lại các nhà vận động nhân quyền là đã vu cáo chúng nữa.

Nhưng tiếc thay, người dân quê Việt Nam đâu có thói quen lưu giữ những bằng chứng bị đàn áp đó. Khi được hỏi đến bằng chứng thì họ không biết tìm đâu ra. Còn Cộng sản thì gian manh quỷ quyệt, chúng đâu để cho dân có bằng chứng rõ ràng để tố cáo chúng đàn áp. Chẳng hạn, chúng ép buộc các tín đồ Hòa Hảo đến đồn công an để thẩm vấn, đe dọa, buộc bỏ đạo mà chỉ “mời” miếng, không giấy mời hay giấy triệu tập, thì người dân lấy gì làm bằng chứng về sự khủng bố đó. Người dân miền quê thì cả 100 nhà mới có một nhà có máy chụp. Khi chụp hình cảnh công an đàn áp mà chúng thấy được thì lập tức chúng tịch thu máy chụp hoặc bắt xóa hết hình ảnh chụp được. Ở những vùng thôn quê, không có tai mắt của quốc tế, bè lũ cầm quyền địa phương tha hồ tác oai tác quái với đám dân chúng hiền lành chất phác.

Dân chúng ở những miền quê của một đất nước tụt hậu như Việt Nam đâu có biết sử dụng những phương tiện của thời đại như dân ở tỉnh hay thành phố, hoặc như dân chúng những nước dân chủ tự do trên thế giới. Đòi hỏi những nông dân Việt Nam vô tội những bằng chứng đầy đủ về việc Cộng sản đàn áp họ như đòi hỏi những người dân tộc khác trên thế giới thì quả là... chưa hiểu gì về tình trạng khó khăn của họ cả. Và kết quả là họ bị đàn áp thẳng tay mà chẳng biết kêu cứu ở đâu!

Nếu các nhà vận động nhân quyền cứ đòi hỏi phải có bằng chứng chính xác và rõ ràng mới bênh vực được những người bị đàn áp thì chắc chắn họ đành phải chịu thua sự quỷ quyệt, gian manh, và tàn ác của bè lũ cầm quyền CSVN thôi. Và những người dân đành phải câm họng để mặc cho lũ sói cắn xé, hành hạ.

Chúng ta phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ để cho CSVN tự do tiêu diệt đạo PGHH?
Nhóm Phóng viên FNA Khối 8406 tường trình từ Việt Nam 19-08-2011

Nguồn: Internet E-mail by Quỳnh Lan chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, AUGUST 28th, 2011
Ban Kỹ Thuật K10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*